

Carnaval

Het was een vrolijke dag in het bos. Overal hingen slingers van mos en blaadjes en op de grond lag heel veel confetti van bloemblaadjes. En waarom is dat? Het was carnaval!

De drie pissebedden zijn beste vrienden. Pietje, Klaartje en Bobbie hadden zich al wekenlang verheugd op het feest.

Pietje had zich verkleed als stoere piraat, met een klein ooglapje (dat steeds afzakke) gemaakt van een stukje eikenblad en een stokje als zwaard.

Klaartje had haar pantsertje beschilderd met fel gekleurde stippen en ze had een rode nep neus — want ze was een clown!

En Bobbie? Die was onherkenbaar als boze heks, compleet met een krom takje als toverstok en een piepklein heksen-hoedje, gemaakt van dennennaaldjes.

Samen schuifelden ze naar het dorpsplein van de bosbewoners. Er waren kevers die bliezen op hun, van blaadjes gemaakte trompetten, de mieren serveerden bier en andere drankjes in eikeldopjes, en de vlinders dansten in het rond.

De drie pissebedden deden vrolijk mee — ze liepen de polonaise over én door een holle boomstam, ze dronken een glaasje bier (nou ja, een paar druppeltjes), en zongen luidkeels:

**“Alaaf, alaaf,
pissebeddenparade!
Drie keer rondjes
draaien, pas op dat
je niet valt!”**

**“Alaaf, alaaf, we
komen er aan en zing
met ons mee.”**

**“Het is carnaval en
we vieren dat met
onze vrienden. Lang
leve de lol.”**

Toen het donker begon te worden zaten ze uit te puffen op een stukje boomschors.

Hun kostuums zaten vol glitters en stof, maar hun harten glommen van plezier.

“Volgend jaar weer?” vroeg Klaartje.

“Zeker,” zei Pietje, “maar dan verkleed ik me als ridder!”

Bobbie lachte: “Dan word ik de draak!” En ik ben dan een prinses, zei Klaartje.

En zo eindigde de carnavalsnacht, onder een bladerdak van fonkelende sterren — drie kleine pissebedden, grootse feestvierders.